10.7.02

זאת אומרת אני מכירה מאז הדר מצווה שלו.
הייתי מאד בבית הספר "תקומה", בי"ס לילדים נכים.
הבתה שאז חנכתי היתה כתה ז'. אז הדר-בת מצווה.

ולם אחד הגדול הגדר לגור לספר לבלק את הופעות
לעלה, במסגרת הכנה שלנו, אם תגיעה הדר-בת מצווה של
אבי לאחות אילה. בשתה עם מנהלת בית הספר עלה הרעיון שבא
ולדי הכתה יתגאו יחד עם ולדי הכולל.
לאחר, התגייבה לעבור מחדר האולם שלנו המרווח.
מלפנת לאוורתתה את הכבוד לתנות לילדים הנשמה היתה
רבה עם האורחים המשלחים.

שנים מאוחר ולמר, בוגמת המנהל הנוכחי, הגה מכתב שולח ל
ל הגתב אל הפרוקטור - שהוא ובנו כבות הגלגלים - להודיע
אות ולדי בית הספר לסלפי שבוע, וכך להקל קבת על
הכרום ולגרום לחלוות לילדים - נתתה אבי, אל כבר
עלקן פין דאור, הזיכרון אחרי תרמים ובית קבוע לאותם
סלפי שבוע. כך הפך אבי לאות הבדלה, המתרים המנוע
לאה שהוא הוא בית הגלגלים.
אבי כרטש אחרי 25 שנת פעולת מבורכת.
אני בטוחה שהזכויות שלו ובלו אותו לעוד עוד מעשים
טובים. אני מאחלת לך אבי הבה נתת ושמחה בקרבה
המשפחה והבלתה בכל אותו תשוה.

יהודית טיטלבום-זיידמן

דברים וברכה מאת יהודית טיטלבוים זיידמן – מחנכת כיתה ז' בבית הספר "תקומה" בעת חגיגת בר/בת המצווה שלי ושל אחותי (1966) ולימים מנהלת בית הספר בזמן הקמת "בית הגלגלים" (1979) – שנכתבו לקראת אירוע הפרישה שלי מתפקיד היו"ר לאחר עשרים וחמש שנה (ב־10 ביולי 2007). המכתב נמסר לי על ידה בסיום האירוע, שכן היא הייתה נרגשת מכדי להקריא את הדברים